

dentligviis var en særskilt, selvstændig Virksomhed for denne Anden-Dommer af denne høiere Klasse eller Mellemklassen, om man maa kalde det saaledes, saa at der kun kunde være Tale om en Konference mellem Formanden og ham ved visse særegne Leiligheder, saaledes som Tilfældet er i England; men saaledes kan det jo ikke være efter Udkastet. Hvad Nævningerne angaaer, da maa jeg bede den Betænkelse, der er fremsat ved, at der er Tale om to Nævningelister, at man fra to Veie vil tilvejebringe Nævninger. Det forekommer mig, at man ikke opnaaer det, som man derved tilsigter, man faaer et Skin istedetfor en Virkelighed, og man udsætter sig for megen Mistydning. Det hedder i Motiverne, at der skal affattes en særlig Nævningeliste, den fra Landssthingsforholdene hentede Liste, for at faae Nævninger af en mere fremrykket Alder og i en mere fremtrædende Livsstilling. Sa, det vilde jo vistnok opnaaes, men heldigviis behøver man heller ikke at savne saadanne Nævninger ad den anden Veie, og der er navnlig den Omstændighed, som man, selv fra det Standpunkt, hvorpaa Lovudkastet har stillet sig, ikke maa overse, at, idet man opfører disse Nævninger paa en særlig Liste, kommer man til at stryge dem paa den almindelige; man kan ikke have dem paa begge; altsaa mister man paa det ene Punkt, hvad man troer at vinde paa det andet. Men hvad der forkommer mig meest stødende er, at det let faaer Udseende af, at der er to Slags Nævninger, som ikke ere lige gode, at der er nogle, der due, og andre, der ikke due; noget Saadant skal man absolut vogte sig for og jeg frygter for, at en Mistydning i dette Punkt vil ligge meget nær. Jeg overseer iøvrigt ikke, hvad der har bragt til at foreslaae en saadan særlig Nævningeliste ved Siden af den almindelige, og navnlig en saadan hentet fra Landssthingsforholdene. Det er jo alt fremhævet i Motiverne, at der kunde være en vis Anledning dertil efter Grundlovens Aand, og efter Udviklingen af de kommunale Forhold, men jeg troer rigtignok ikke, at Analogien findes i Virkeligheden; det er, synes mig, saa forskjelligartede Forhold, at der ikke kan sluttes fra det ene til det andet, det er kun tilsyneladende en vis udbortes Overensstemmelse,

man opnaaer, men ogsaa kun den tilsyneladende, den udbortes. — Den ærede foregaaende Taler meente, at den særlige Nævningeliste var indført som en Slags Modvægt mod den Bestemmelse, som Udkastets § 29 indeholder om, at pligtige til at være Nævninger ere ikke de, der enten udelukkende eller væsentligst ernære sig ved deres Hænders Gjerning. Jeg maa sige, at jeg ikke har opfattet denne Bestemmelse saaledes, og navnlig troer jeg heller ikke, at Motiverne have sammenstillet disse to Ting; det kan imidlertid gjerne være, men hvad ellers iøvrigt angaaer selve Værdien af § 29, da maa jeg erklære mig uenig med den ærede foregaaende Taler. Mig forekommer det, at denne Bestemmelse i § 29 er tiltalende, mere tiltalende end det, der var opstillet i det Lovudkast, vi behandlede i forrige Session, i hvilket det skulde komme an paa en vis Skatteindredelse eller en vis aarlig Indtægt, som altid er noget Usikkert og Misligt, hvorimod man her rammer det egentlig Væsentlige. Meningen er jo, at den Mand skal være fri, medmindre han selv ønsker at være Nævning, som er saaledes stillet i Samfundet, at han ikke kan antages at kunne bringe det Offer, som det ganske aabenbart er at opfylde denne Forpligtelse; vil han opfylde den, kan han jo melde sig, men man tvinger ham ikke dertil; det forekommer mig, at det egentlige Væsen af dette Forhold har man ramt smukt og passende igjennem § 29, og jeg vil ubetinget foretrække dette fremfor det, der var foreslaaet i det tidligere Lovudkast. — Den ærede foregaaende Taler berørte Revisionen af de første store Nævningelister og fandt Betænkelse ved, at det i Lovudkastet er foreslaaet, at Amtmanden skal være Formand i dette Revisionsudvalg ved Siden af de 2de andre Revisionsmedlemmer, der tages fra de kommunale Autoriteter; han hittede, at man maatte vogte sig for at give det Udseende af, at Regjeringen enten direkte eller indirekte udøvede Indflydelse paa Nævningelisterne. Det er jo sandt nok, at man kunde finde et saadant Skin, naar man endelig vilde søge efter det; men dette Skin kan man heller ikke undgaae, selv om man fulgte den ærede foregaaende Taler, der jo ogsaa vilde, at Formanden i Revisionsud-